

Spolek Šalamoun

se sídlem: Praha 4 – Záběhlice, U Mlýna 2232/23
IČ 63837714
registrace pod sp. zn. L 6401 u Městského soudu v Praze
www.spoleksalamoun.com
ID datové schránky: **g4kvibk**
e-mail: spoleksalamoun@spoleksalamoun.com

Ústavní soud České republiky

Joštova 8
660 83 Brno

datovou schránkou

II. ÚS 2830/23

V Praze dne 6.12.2023

Amicus curiae brief ve věci stěžovatele Petra Kramného

motto č. 1: „Soudní znalci ničí lidské životy.“ (JUDr. Otakar Motejl)

motto č. 2: „Ó, jak mocná, je spravedlnost malomocná, když podá ti svou dlaň.“
(JUDr. Antonín Friml, dopis z vazby, 1994)

Vážený soudci Ústavního soudu,

jsme si vědomi, že Spolek Šalamoun není stranou řízení ve věci ústavní stížnosti Petra Kramného, projednávané pod sp. zn. **II. ÚS 2830/23**, a že je pouze na Vašem uvážení, zda k informacím z našeho podání přihlédnete,

ale na základě nám známých skutečností, které považujeme za zásadní, jsme se rozhodli formou amicus curiae brief Vás oslovit a o tyto skutečnosti a informace se podělit, neboť mohou mít význam pro rozhodnutí Ústavního soudu.

Spolek Šalamoun je spolek (v minulosti do roku 2003 občanské sdružení), zabývající se bezplatně již 29 let nespravedlivě stíhanými, obžalovanými či odsouzenými a vězněnými oběti orgánů činných v trestním řízení (OČTŘ). Během 29 let naší činnosti jsme dokázali pomoci desítkám obětí zvláště a nedbalosti OČTŘ. Tak jako Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) v době totality, tak i Spolek Šalamoun se dnes zabývá řadou případů, kdy je zřejmé, že ze strany státu a jeho orgánů došlo k projevům zvláště a porušování lidských a občanských práv, a tedy ke zneužití úřední moci (a pravomoci) a tím i k poškození konkrétních osob.

Mezi případy, které Spolek Šalamoun monitoruje, je i případ Petra Kramného.

Jsme si vědomi toho, že například v nálezu sp. zn. **IV. ÚS 2773/20** ze dne 15.2.2022 (§ 11) reagoval Ústavní soud odmítavě na amicus curiae brief Spolku Šalamoun s tím, že „k takovým nevyžádaným vyjádřením od odlišných subjektů než účastníků řízení či vedlejších účastníků nepřihlíží“. Tento náhled vyjádřil Ústavní soud i přesto, že Spolek Šalamoun upozornil Ústavní soud na znalecký posudek znaleckého ústavu Česká zemědělská univerzita v Praze (který byl součástí předmětného trestního spisu stěžovatelů), ze kterého vyplývá, že pokud byla pachová identifikace prováděna podle Pokynu ředitele Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia ČR č. 9/2009, pak nelze v žádném případě takové výsledky považovat za věrohodné, neboť odporují aktuálnímu vědeckému poznání, a proto jsou jako důkaz v trestním řízení nepoužitelné, a přestože dále v doplňujícím podání poukázal na „Prohlášení vědců“ k nespolehlivosti a nevěrohodnosti takové metody, které Ústavnímu soudu zaslal.

Dlužno dodat, že šlo o vyjádření podstatné pro rozhodnutí ve věci, což je zřejmé i z toho, že této ústavní stížnosti Ústavní soud vyhověl.

V rozporu s tímto náhledem (vtěleným do § 11 odůvodnění daného nálezu) však Ústavní soud v jiných věcech k „nevyžádaným vyjádřením od odlišných subjektů než účastníků řízení či vedlejších účastníků“ nejen přihlížel, ale dokonce z nich čerpal v odůvodnění svých rozhodnutí.

Příkladem za všechny může být například nálezu sp. zn. **IV. ÚS 1378/16** ze dne 17.10.2017, ve kterém Ústavní soud (ve složení senátu JUDr. Vladimír Sládeček, JUDr., Jan Musil, JUDr. Jaromír Jirsa) omezil právo na informace podle zákona č. 106/1999 Sb. o platech zaměstnanců veřejné správy (a to, aniž by celkem 23 stěžovatelů napřed vyčerpalo jiné prostředky k ochraně jejich práva). Z odůvodnění toho nálezu je pak prima facie zřejmé, že Ústavní soud nejen strpěl, aby do řízení zasáhl svým (nikým nevyžádaným) vyjádřením ve formě amicus curiae brief prof. JUDr. Aleš Gerloch, CSc., ale k jeho amicus curiae Ústavní soud nejen přihlížel, a dokonce jeho amicus curiae tvořil podstatnou část odůvodnění tohoto nálezu Ústavního soudu (sic!).

V souladu s principem rovnosti v právech (podle čl. 1 Listiny základních práv a svobod), jehož součástí je právo na stejné rozhodování ve stejných věcech je proto nanejvýš žádoucí, aby Ústavní soud tuto otázku posuzoval stejně a pokud se jeho náhled na tuto otázku v různých případech liší, aby postupoval podle § 11 odst. 2 písm. i), § 23 zákona o Ústavním soudu, a předložil tuto otázku (posuzovanou v různých nálezech odlišně) k posouzení plénu.

Ostatně samotné řešení této „sporné otázky“ je vcelku snadné a vyplývá z § 132 o.s.ř. (ve spojení s § 63 zákona o Ústavním soudu), který ukládá soudu (mimo jiné) pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Spolek Šalamoun není nadán sebestředností ani neomylností, ale přece jenom se domnívá, že je souladné s principem rovnosti v právech, aby k otázce přihlížení (či nepřihlížení) k případným („nevyžádaným“) vyjádřením ve formě amicus curiae přistupoval Ústavní soud jednotně.

1. Předmět ústavní stížnosti

V této věci projednávané pod sp. zn. **II. ÚS 2830/23** Ústavní soud projednává ústavní stížnost Petra Kramného, odsouzeného pro (údajnou) „vraždu elektrickým proudem“, kterou měl spáchat na svojí manželce Monice a nezletilé dceři Kláře v Egyptě. Ústavní stížnost tentokrát směřuje proti pravomocným usnesením Krajského soudu v Ostravě a Vrchního soudu v Olomouci, kterými byl zamítnut jeho návrh na povolení obnovy řízení, odůvodněný a doložený (stručně řečeno) novými znaleckými posudky (které vraždu elektrickým proudem vylučují) a také zfalšování části prepisů odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze strany policejního orgánu (kdy v původním řízení byly pouze čteny prepisy, ale samotné záznamy slyšeny nebyly).

Tento návrh obecné soudy zamítly, když v odůvodnění rozhodnutí manipulaci s obsahem zvukových záznamů připustily, ale význam nových znaleckých posudků zcela bagatelizovaly.

Nad rámec toho, čím je argumentováno v ústavní stížnosti Petra Kramného, bychom chtěli Ústavní soud upozornit na následující skutečnosti.

2. Obecná argumentace

Naprosto stěžejním důkazem o vině Petra Kramného, kterým obecné soudy argumentují, je revizní znalecký posudek Nemocnice České Budějovice a.s. ze dne 14. 12. 2015.

Již bývalý soudce Ústavního soudu prof. JUDr. Jan Musil, CSc., konstatoval, že *„Justiční praxe na četných případech ukazuje, že ani znalecký důkaz není bezchybný a že jeho prostřednictvím může dojít k justičním omylům s fatálními důsledky. Desítky takových kauz dokumentuje např. německý autor Otto ve své obsáhlé publikaci „Im Namen des Irrtums!“, polští autoři Wójcikiewicz, Widacki a Dudzińska nebo Američané Saks a Koehler. Každodenní zkušenost nás přesvědčuje, že i v české justiční praxi se chybné znalecké posudky nezdávkou vyskytují.“*

V rámci našeho amicus curiae si dovoluujeme Ústavní soud upozornit, že tento revizní znalecký posudek

- a) neobsahuje znaleckou doložku,
- b) nese nesprávné označení znaleckého subjektu,
- c) má znaleckou pečeť jiného subjektu,
- d) neobsahuje sdělení, kdo bude zpracovatelem znaleckého posudku a kdo bude osobou oprávněnou jej obhájit u soudu,
- e) je podepsán osobami, které podle obchodního rejstříku v době zpracování posudku, neměly podpisové právo za znalecký ústav,
- f) u soudu obhajovala osoba, která neměla žádné pověření vystupovat za znalecký ústav.

Bohužel až po pravomocném skončení věci vyšlo najevo, že tento „znalecký ústav“, který vypracoval revizní znalecký posudek:

- a) není evidován (zapsán) v seznamu znaleckých ústavů, které vede Ministerstvo spravedlnosti,

- b) nikdy nebyl zapsán v Ústředním věstníku ČR, který vydává Ministerstvo spravedlnosti,
c) tento znalecký ústav ani Ministerstvo spravedlnosti není schopno doložit konstitutivní rozhodnutí o jmenování znaleckým ústavem.

Navzdory tomu, že byl tento znalecký ústav označen jako znalecký ústav, který se specializuje na zvláště závažné případy, je objektivní pravdou, že před kauzou Petra Kramného vypracoval jen tři znalecké posudky v případech bagatelních trestných činů. Podle našeho názoru nelze zhojit tyto vady (nijak nedoloženým) sdělením úředníka Ministerstva spravedlnosti, že činnost znaleckého ústavu byla (údajně) „legitimní“, pakliže zákonné podmínky pro výkon jeho znalecké činnosti vůbec splněny nebyly.

Ostatně tento (údajný) „znalecký ústav“, vyjma trestní věci Petra Kramného, již poté žádný znalecký posudek nezpracoval a raději ukončil činnost, protože nesplňoval základní, natož zákonné podmínky pro činnost znaleckého ústavu.

Po odborné stránce tento revizní znalecký posudek uvádí, že: „*Výbled je o jedinou prakticky patognomonickou (typickou, nezaměnitelnou, jinde se nevyskytující) diagnostickou známku úrazu elektrickým proudem způsobeným zažíva.*“ A následně se odvolává na práci autorů Bernard Knight a Pekka Saukko nazvanou [Knight's Forensic Pathology](#) (strana 310 posudku). O tento závěr se opírají obecné soudy jako o stěžejní důkaz o vině.

Nutno v této souvislosti uvést, že autoři revizního znaleckého posudku naprosto nekorektně obecným soudům nesdělili a zamlčeli, že v případech, které popisuje odborná publikace [Knight's Forensic Pathology](#) musí být přítomna metalizace v místě zásahu elektrickým proudem. Avšak na tělech Moniky a Klárky Kramných metalizace nebyla zjištěna.

Naprosto nekriticky pak převzaly závěr o výbledu všechny soudy bez elementární snahy o ověření takového závěru. Proto Spolek Šalamoun oslovil autora shora uvedené odborné publikace [Knight's Forensic Pathology](#) prof. Pekka Saukka z univerzity v Türku, kterému poskytl zcela totožné fotografie (které měl k dispozici údajný znalecký ústav Nemocnice České Budějovice a.s), a který konstatoval, že k takovému závěru (o výbledu) nelze jednoznačně dospět.

Ve světle těchto skutečností podal Spolek Šalamoun dne **30. 7. 2017** (nejedná se o překlep) trestní oznámení na zpracovatele revizního znaleckého posudku, které je dodnes, ačkoliv uplynulo již více než 6 let doposud orgány Policie ČR prověřováno (sic!). Jedná se zřejmě o nejdéle prověřované oznámení pro trestný čin podle § 346 trestního zákoníku v ČR (zatímco bez přerušení běží promlčecí doba, po jejímž uplynutí trestnost činu zanikne).

Jako novotu je vhodné uvést, že mezi autory znaleckých posudků obhajoby a to konkrétně MUDr. Radkem Matlachem a přednostou a jedním ze zpracovatelů revizního znaleckého posudku (údajného znaleckého ústavu) doc. MUDr. Františkem Vorlem probíhal rozsáhlý osobní spor, který mohl mít vliv na znalecké závěry.

To se také skutečně projevilo v následném trestním řízení proti znalcům obhajoby MUDr. Radku Matlachovi a MUDr. Igoru Fargašovi, kdy spouštěčem byl právě závěr revizního znaleckého posudku o špatném a chybném vyhodnocení histologického preparátu č. 21 a tzv. zánětlivých polynukleárů ve střevech Moniky Kramné.

Teprve až u Okresního soudu v Ostravě, kde byla trestní věc obžalovaných znalců projednávána vyšlo najevo, že histologický preparát č. 21 (ačkoliv je to fakticky nemožné), který viděli autoři revizního znaleckého posudku, je zcela jiný histologický preparát, nežli který viděli obžalovaní znalci.

Nad rámec toho je potřeba zmínit, že i přes podvržený preparát č. 21 byli znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš, a to bez výsledku jediného svědka, bez jediného odborného vyjádření, či znaleckého posudku uznáni vinnými a odsouzeni, kdy jako zásadní a jediný „usvědčující“ důkaz byl použit právě sporný revizní znalecký posudek Nemocnice České Budějovice a.s., a to právě z trestní věci Petra Kramného.

Podle našeho názoru znalecký posudek je třeba hodnotit podle tří kritérií: 1. formální korektnost znaleckého důkazu, 2. důkazní význam (relevance) znaleckého posudku, 3. věrohodnost znaleckého posudku, avšak máme za to, že zde ani jedno kritérium splněno nebylo.

Druhým okruhem našich poznatků jsou tzv. odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, resp. jejich přepisy, kdy autorem těchto „přepisů“ je kpt. PhDr. Alois Kubiena. V původním řízení obecné soudy tyto odposlechy (jejich přepis) používají jako další díl řetězce nepřímých důkazů a to zejména (údajnou) větu: „všechno mi vyšlo i v tom Egyptě...“ (kterou měl Petr Kramný údajně pronést při telefonickém rozhovoru se svojí tetou dne 22. 11. 2013).

Tuto (údajnou, ve skutečnosti však nikdy Petrem Kramným nevyslovenou!) větu dokonce cituje i Nejvyšší soud ve svém usnesení č.j. **7 Tdo 1593/2016–475** ze dne 16. 3. 2016, o odmítnutí dovolání Petra Kramného.

Přitom jak ale vyplývá z pravomocného usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. **30 Nt 1862/2022** ze dne 10. 2. 2023, tak věta „že mu všechno vyšlo i v tom Egyptě...“ skutečně v rozhovoru nezazněla (tuto si kpt. PhDr. Alois Kubiena jednoduše vymyslel!).

Ostatně drtivá část přepisů záznamů odposlechnů neodpovídá jejich skutečnému obsahu, jedná se pouze o jakýsi „souhrn“ a často jsou (podle našeho názoru záměrně) zkresleny. Typickým příkladem například je, že obecné soudy dávají Petru Kramnému za vinu, že se snažil ekonomicky těžit ze smrti manželky a dcery, když z odposlechnů se svědkem Škopíkem jednoznačně vyplývá, že obdržené finanční prostředky využil na náhrobek své manželky a dcery.

V této souvislosti upozorňujeme na dřívější závěry Ústavního soudu, podle kterých nová skutečnost či důkaz může existovat již v době vydání původního rozhodnutí, podstatné je pouze to, že až teprve později vyšla najevo (srov. např. nález sp. zn. **I. ÚS 919/16** ze dne 20. 6. 2016 nebo usnesení sp. zn. **IV. ÚS 178/03** ze dne 15. 4. 2004). Důkazy může soud v řízení o obnově provádět jen ve veřejném zasedání při dodržení zásady kontradiktornosti a neprovedení navrhovaného důkazu musí pečlivě odůvodnit (srov. např. nález sp. zn. **I. ÚS 1135/17** ze dne 1. 11. 2017).

3. Nové znalecké posudky

Podle našeho názoru stěžejním důkazem pro povolení obnovy řízení jsou nové znalecké posudky z oboru kardiovaskulární patologie – znalec prof. MUDr. Ivo Šteiner, CSc., oboru forenzní biomechanika – doc. Ing. Zdeněk Horák, Ph.D., oboru soudní lékařství – doc. MUDr. et MUDr.

Alexander Pilín, CSc., oboru elektrotechnika – doc. Ing. Zdeněk Kokeš, CSc., oboru soudní lékařství – MUDr. Zdeněk Šňupárek.

Zejména znalecké posudky prof. MUDr. Ivo Šteinerja, CSc. a doc. Ing. Zdeněk Horáka, Ph.D., a doc. MUDr. et MUDr. Alexander Pilina, CSc., jsou skutečnosti nové, protože v původním řízení takové posudky vůbec nebyly provedeny, což konvenuje s ustálenou judikaturou Ústavního soudu, podle které pro rozhodování o obnově řízení jsou významné takové skutečnosti nebo důkazní prostředky, kterými jsou zpochybňovány usvědčující důkazy provedené v původním řízení. Hodnocení předložených důkazů nesmí přesahovat rámec zjištění, zda je pravděpodobné, že tvrzená skutečnost či nový důkaz sám, anebo ve spojení s již provedeným dokazováním by mohl přivodit změnu rozhodnutí. Výsledkem hodnocení nemůže a nesmí být nové, změněné skutkové zjištění. Skrze uvedené hodnocení je třeba dosáhnout „pouze“ určitého stupně pravděpodobnosti či důvodný předpoklad pro očekávání, že změna rozhodnutí je možná. Toto zkoumání spočívá v porovnání důkazů dosud provedených a dosavadních skutkových zjištění s důkazním významem nových skutečností, resp. nových důkazů. Pokud by bylo možno dospět k vysokému stupni pravděpodobnosti, resp. plně odůvodněnému předpokladu (není tedy nutná absolutní jistota v tomto směru) o tom, že by na základě nových skutečností a důkazů mohlo dojít ke změně původního rozhodnutí, je namísto rozhodnout o povolení obnovy (viz např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. **I. ÚS 2517/08** ze dne 24. 2. 2009 a sp. zn. **II. ÚS 2445/08** ze dne 30. 7. 2009).

Podle právní teorie i soudní praxe má obnova řízení dvě odlišné a relativně samostatné fáze, totiž: řízení o povolení obnovy řízení (obnovovací řízení – iudicium rescindens) a samotné obnovené řízení (po obnově řízení – iudicium rescissorium). V povolovací fázi tak dochází pouze ke srovnání skutkového závěru významného pro rozhodnutí ve věci v původním řízení a skutkového závěru, který je možné dovodit za nově předloženého důkazu či nové skutečnosti, a pokud tyto jsou odlišné a současně jde o skutkový závěr relevantní pro výrok, u něhož se navrhuje povolení obnovy, podmínka možnosti přivození jiného rozhodnutí ve věci je naplněna (srov. stanovisko pléna Ústavního soudu sp. zn. **Pl.–st. ÚS 50/20** ze dne 21. 4. 2020).

Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. **III. ÚS 905/17** ze dne 22. 10. 2019 znalecký posudek, který obsahuje nové skutečnosti anebo využívá nové vědecké metody, které vedou k jinému skutkovému závěru, je k tomu vhodným důkazním prostředkem (viz též nálezy sp. zn. **II. ÚS 2445/08** ze dne 30. 7. 2009, shora).

Podle našeho názoru proto obecné soudy porušily ústavně zaručené základní právo Petra Kramného na soudní ochranu (a také na osobní svobodu), a to s ohledem na extrémní nesoulad mezi výsledky provedení dokazování a z něho vyvozenými skutkovými a právními závěry, nikoliv tedy v případě pouhé potenciálně odlišné interpretace skutkového děje.

Ústavní soud již v minulosti dospěl k názoru, že novou skutečnost (resp. nový důkaz) ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu může představovat vědecký poznatek důvodně zpochybňující věrohodnost důkazu, na němž bylo založeno rozhodnutí o vině a trestu (srov. nálezy sp. zn. **II. ÚS 2587/18** ze dne 25. 2. 2019). Takovým důkazem může být samozřejmě i znalecký posudek (srov. nálezy sp. zn. **I. ÚS 4068/14** ze dne 31. 3. 2016 či nálezy sp. zn. **II. ÚS 2445/08** ze dne 30. 7. 2009), přičemž nahrazení znaleckého zkoumání vlastním závěrem soudu na odbornou otázku zakládá vadu, která může mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a to i kdyby soud potřebnými odbornými znalostmi disponoval (srov. např. nálezy sp. zn. **III. ÚS 1330/11** ze dne 15. 3. 2012).

Právě takový stav v nyní projednávané věci nastal, protože jak Krajský soud v Ostravě, tak Vrchní soud v Olomouci nahradily odborné znalecké závěry svými nikoliv odbornými (laickými) úvahami a tím porušily ústavně zaručená základní práva a svobody Petra Kramného.

Spolek Šalamoun se zabývá případem Petra Kramného již 10 let a je v kontaktu s odbornou veřejností nejen v České republice, ale i v Evropě, a proto může konstatovat, což by mělo být zřejmé i Krajskému soudu v Ostravě i Vrchnímu soudu v Olomouci, že dnes se již nenajde žádný znalec, natož znalecký ústav, který by dospěl k závěru, že příčinou smrti Moniky a Klárky Kramných byl zásah elektrickým proudem (sic!). Proto nemohl Krajský soud v Ostravě napadnout nové znalecké posudky oponentním odborným názorem, avšak (s porušením práva na spravedlivý proces) označil posudky znalců, které splňují základní a zákonná kritéria znaleckého posudku (na rozdíl o tzv. revizního znaleckého posudku, který je vůbec nesplňuje), za pouhý „názor“ znalců (sic!). Shora jmenovaní znalci přitom za svou znaleckou kariéru zpracovali v souhrnu přes 10 tisíc znaleckých posudků (kdy doc. MUDr. Alexandr Pilín, CSc. je znalcem již od roku 1983, tedy již 40 let), avšak ani jednou se jim nestalo, že by soud označil jejich znalecký posudek za „názor“.

Z výpovědi prof. MUDr. Ivo Šteinerja, CSc., u veřejného zasedání u Krajského soudu v Ostravě vyplynulo, když citoval z publikace autora tzv. revizního znaleckého posudku doc. Vorla, že „*histologickým preparátům nerozumí*“ a i z toho důvodu závěr znaleckého posudku právě prof. MUDr. Ivo Šteinerja, CSc., zní, že si znalci obžaloby „*pletou základní terminologii*.“ (sic!).

Zcela nekorektně a rozporu s právem na soudní ochranu Petra Kramného vyhodnotily jak Krajský soud v Ostravě, tak Vrchní soud v Olomouci nový vědecký poznatek z klinické histopatologie barvení Kongo Červení doc. MUDr. et MUDr. Alexander Pilina, CSc. Obecné soudy bez sebemenší elementární znalosti dané problematiky totiž provedly hodnotící úvahy. Opětovným ověřením u Akademie věd publikací ve vědeckém časopise s impact faktorem a publikací v odborné veřejnosti lze hovořit o vědeckém poznatku.

Ukázkou manipulace je pak usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22. 8. 2023, kde soud snížil počet testovaných vzorků z původních 40 na 29. Vrchní soud se neobtěžoval v rámci spravedlivého procesu Petra Kramného ověřit posun nového vědeckého poznatku doc. MUDr. et MUDr. Alexander Pilina, CSc. od jeho výpovědi u Krajského soudu v Ostravě dne 29. 11. 2022 do vypracování usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22. 8. 2023, což je více jak 9 měsíců. Pokud by tak učinil, tak by zjistil (stejně jako Spolek Šalamoun) že doc. MUDr. et MUDr. Alexander Pilin, CSc., provedl testování na dalších více jak 100 vzorcích s totožným výsledkem.

Jako tenká červená niť prochází případem Petra Kramného závěr, že na pokoji byli tři osoby, on přežil a pokud nastane náhlé úmrtí dvou osob v krátkém časovém úseku, je to vždy smrt násilná. Za posledních 10 let Spolek Šalamoun eviduje velmi záhadná úmrtí dalších osob v Egyptské Hurghadě, a to bez objektivních zjištěných příčin. Typický a zcela totožný je například případ manželů Cooperových a jejich náhlého a dodnes nevysvětleného úmrtí, viz zde:

<https://www.mirror.co.uk/news/uk-news/brit-couple-die-hours-apart-31386596>.

Podle přesvědčení Spolku Šalamoun obecné soudy upřely stěžovateli Petru Kramnému právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny, neboť ačkoliv předložil nový důkaz svědčící o zásadních vadách klíčového usvědčujícího důkazu, a tedy i o jiném skutkovém ději nežli pro který byl uznán vinným odsouzen, přesto jeho návrh na povolení obnovy řízení zamítly.

Nejednalo se přitom o (pouhé) „jiné názory“ znalců, ale o relevantní znalecké posudky s náležitostmi podle § 110a trestního řádu, které mohou přivodit jiné rozhodnutí o vině a trestu ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu.

4. Předložení věci plénu Ústavního soudu

Závěrem podáváme Ústavnímu soudu podnět, aby zvážil, zda by tuto věc namísto senátu nemělo projednat plénum Ústavního soudu.

První důvod je spíše procesního charakteru a týká se zaujetí stanoviska k Ústavním soudem rozdílně nazírané otázce, zda přihlížet nebo nepřihlížet k (nevyžádaným) vyjádřením od třetích osob ve formě amicus curiae (tedy pokud obsahující informace relevantní ve vztahu k předmětu řízení). Tento postup ostatně vyplývá z § 11 odst. 2 písm. i), § 23 zákona o Ústavním soudu.

Druhý důvod je věcného (a mnohem závažnějšího) charakteru.

Věc Petra Kramného totiž Ústavní soud už jednou projednával, kdy rozhodoval o jeho ústavní stížnosti proti pravomocným rozhodnutím obecných soudů o vině a trestu (včetně usnesení Nejvyššího soudu o odmítnutí dovolání).

Jeho tehdejší ústavní stížnost byla usnesením Ústavního soudu sp. zn. **IV. ÚS 1799/17** ze dne 20. 2. 2018 (ve složení senátu JUDr. Jan Musil, JUDr. Jan Filip, JUDr. Jaromír Jirsa) odmítnuta. Stalo se tak – podle našeho názoru – s nepřesvědčivým, ba plytkým až frázovitým odůvodněním, kdy Ústavní soud (mimo jiné) bez námitek aproboval i „nepřímé důkazy“ zmíněné i v usnesení Nejvyššího soudu č.j. **7 Tdo 1593/2016–475** ze dne 16. 3. 2016, totiž i větu z odposlechu (že „mu všechno vyšlo i v tom Egyptě...“), kterou ve skutečnosti Petr Kramný nikdy neřekl.

V tak závažné věci, jako je věc Petra Kramného odsouzeného k trestu odnětí svobody na 28 let (tzn. na zbytek ještě produktivního života) však jde o příliš mnoho, nežli aby jeho (zřejmě již poslední) naděje a šance na nový, spravedlivý proces, byla zmařena (případným) pouhým několikastránkovým usnesením bez hlubšího a podrobného rozboru věci, jako se to již jednou stalo.

Tento postup Ústavnímu soudu umožňuje § 11 odst. 2 písm. k) zákona o Ústavním soudu a také článek 1 písm. i) Sdělení Ústavního soudu o přijetí rozhodnutí ze dne 25. 3. 2014 č. Org. 24/14 o atrahování působnosti (pod č. 52/2014 Sb.).

Ze všech uvedených důvodů proto předkládáme Ústavnímu soudu toto stanovisko ve formě amicus curia a zdvořile žádáme, aby Ústavní soud vzal na vědomí informace zde uvedené.

S úctou

za Spolek Šalamoun:

John Bok, čestný předseda

členové výboru:

Václav Peričevič, předseda

**JUDr. PhDr. Miroslav Špadrna, Ph.D.,
místopředseda**

Mgr. Šimon Mach, místopředseda